

foc i lloc

Naturlandia agonitza, inexorablement

Naturlandia només se'n pot sortir si tots anem a l'una, però les coses no funcionen així a la parròquia del sud

“Naturlandia. Camprabassa, S. A. Informe de l'auditor sobre els comptes anuals de l'exercici 2012.

Certifiquem que els comptes anuals són [...] sincers i regulars [...]. Volem atreure la seva atenció sobre la incertesa relativa a la continuïtat d'exploració (de la societat).

[...] Aquests comptes s'han redactat aplicant el principi d'empresa en funcionament, malgrat les nombroses dificultats financeres i d'exploració [...]. El nivell de deute a curt termini és de 8.134.090,92 euros [...]. Les mesures correctives que s'han iniciat per redreçar aquesta situació, només donaran resultats a mitjà termini, i les informacions provisionals no deixen entreveure una millora de la situació financera de la societat en un futur previsible.

El soci majoritari (el comú lauredià) coneix aquesta situació, i s'ha compromès a trobar una solució a les dificultats de tresoreria, mitjançant si s'escau, aportacions dineràries directes. La continuïtat d'exploració de la societat està subordinada al compliment [...] d'aquest compromís. [...] Signat, l'auditor.”

Clar, ras i molt preocupant. L'informe de l'auditor posa literalment en dubte la conti-

nüitat d'exploració d'una societat -Camprabassa- que acumula un deute de més de 8 milions, multiplicant per 2 la xifra d'endeutament del 2011.

És més, segons l'auditor, no s'albira millora en un futur previsible. És per aquest motiu que el comú ha hagut de comprometre's a injectar capital de forma directa per evitar que la societat entri en un eventual col·lapse financer.

Sembla evident que la situació exigeix una reconducció urgent del projecte, des del consens, diàleg i treball conjunt. Naturlandia només se'n pot sortir si tots hi posem seny i anem a l'una. Però les coses no funcionen ben bé així a la parròquia del sud. Ans al contrari; s'acomia la auditora, que posa en qüestió Naturlandia i es continua vetant la participació de l'oposició al consell d'administració. Morts els gossos, morta la ràbia, deuen pensar els mandataris. Res és obra de l'atzar aquí, sinó la conseqüència d'unes ànsies de control i manipulació sense límit. És el que té quan es governa des de l'egoisme, la rancúnia i un malaltís anhel d'immobilisme social i polític. I el que resulta més trist, Naturlandia agonitza, inexorablement, financerament asfixiada.